

selv syntes at give efter for den“, skal han ved denne Lejlighed have svaret. Det var jo som det allermeste af, hvad gamle Tscherning sagde og følte, godt sagt og godt tænkt og navnlig godt folkeopdragende. Jeg kom til at tænke paa disse Ord i Sommer, da vi rejste med vore islandske Gæster til Frederiksborg Slot og viste dem Museet og Kirken. Da viste vi dem alle disse Vaabenskjolde, som Storkorsridderne have ophængt i Hundredvis i denne Sal. Vi saa mellem dem de mærkværdigste Sindbilleder. Der skulde endogsaa være et, som jeg ikke har kunnet finde, med et Korneg og en Lærke, der skyldes den nuværende Krigsminister, altsaa Tschernings noget sene Efterfølger. Da havde jeg det bestemte Indtryk, at hvis vi i Stedet for at vise dem disse Vaabenskjolde kunde have vist disse Ord frem i en gylden Ramme, saa vilde de have været meget meget mere værd baade for Islænderne og for de Danske som Eksempel til Efterfølgelse.

Kun disse Ord vil jeg sige. Og saa vil jeg i Modsætning til det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen) holde paa, at nu maa Tiden være inde, da vi give os til alvorligt at arbejde paa den foreliggende Opgave. Kunne vi af en eller anden Grund ikke løfte den hele paa en Gang, saa lad os tage den stykkevis, lad os gaa frem ad den Vej, som er lettest fremkommelig i Øjeblikket.

Lange: Jeg skal ikke trætte det høje Tings Medlemmer længe. Personlig skal jeg ikke have noget mod, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg, skønt jeg ganske vist tror, at Behandlingen i Udvalget ikke vil blive af den Art, at der vil komme noget synderligt Resultat ud deraf. (*Zahle:* Hvorfor ikke?) Ja, det skal jeg komme nærmere ind paa. Jeg tror nemlig, at det Angreb, som rettes mod Adel, Titler, Ordener osv. er et Slag i Luften. Jeg tror, at som Udviklingen er, ikke alene her i Landet, men alle andre Steder, bør det være saa, at Kongen maa have Ret til at dekorere de Mænd, som han efter Indstilling fra rette Sted finder gøre sig fortjente til vedkommende Dekoration.

Naar det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) siger, at alle vi her i Tinget, som ikke ere dekorerede, skulde søge at slutte os sammen til en Enhed og kræve dette Lovforslag gennemført, tror jeg i Modsætning dertil, at det vilde være klogere, at man henstillede til alle de dekorerede at slutte sig

sammen i det Øjemed, thi hvis vi gøre det, tror jeg, at det let kunde blive betragtet som Misundelse, og det kan maa-ske ogsaa være Misundelse fra visse Sider, det skal jeg ikke bestride. Jeg tror derfor, at Arbejdet paa denne Sag nærmest skal ske fra deres Side, som have faaet Dekorationer.

Naar det ærede Medlem endvidere siger, at dette er et Forhold, som kun fremkalder Forfængelighed, Snobberi, osv., skal jeg sige, at efter de Erfaringer, jeg har gjort i mit Liv, er der lige saa mange forfængelige Mennesker og Snobber blandt ikke-dekorerede som blandt dekorerede. Naar man siger, at det mindste man kan forlange af et Menneske, der har faaet et Ridderkors, er, at han skal være ridderlig, vil jeg i Modsætning dertil sige, at Ridderlighed forlanger jeg lige saa godt af enhver ikke-dekoreret som af den dekorerede Mand.

Jeg mener, som sagt, at dette overhovedet er en Sag af den Art, at man paa det nuværende Tidspunkt ikke skal spille overdreven megen Tid paa den. Jeg har intet imod, at Sagen gaar i Udvalg, hvor de forskellige Udvalgsmedlemmer kunne fremkomme med deres Meninger, men at der skulde komme noget Resultat ud deraf, det tillader jeg mig at mene, at end ikke de ærede Forslagsstillere selv tro paa.

Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) pegede paa, at man skulde søge at faa denne Reform gennemført stykkevis. Ja, hvis det ærede Medlem kunde faa sine mange dekorerede Menings- og Partifæller til at begynde med en stykkevis Aflevering af Insignierne for deres Værdighed til Ordenskapitlet, skal jeg gøre mig hæderværdige Anstrengelser for, at noget lignende kan blive paabegyndt indenfor mit Parti.

Alfred Christensen: Jeg kan love det ærede Medlem, at naar han og hans Meningsfæller ville hjælpe med til at gennemføre en Lov, hvorefter alle, enten det nu er mine Meningsfæller eller mine Modstandere, forbryde deres Ridderkors, skal jeg paa egen Regning engagere Kongens Foged til at afhente Korsene, hvis de ikke ville aflevere dem.

Rørdam: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet i denne Sag, og vilde ikke have gjort det, hvis jeg ikke direkte var